

indtræder, vil have Amtstuefilialer oprettede rundt omkring og enkelte Amtstuer nedlagte. Udvalget har taget dette Spørgsmaal under den nøieste Overveielse, hvilket jo var selvfølgelig især efter den varme Opfordring, som det fik dertil af det ærede kongevalgte Medlem her bag mig (Andræ). Man er kommen til det Resultat, at den Besparelse, som vil fremkomme ved Folkethingets Afstatelse, er saa ubetydelig, at den ikke i mindste Maade staar i Forhold til det Besvar, som paa lægges Befolkningen ved disse Amtstuefilialer. Det er Hovedhensynet fra Udvalgets Flertals Side; thi vel er det klart, at man kan indbetale Penge paa disse Filialer lige saa let som paa de almindelige Amtstuer, men Amtstuerne have jo en hel Mængde andre Forretninger, hvor der forlanges Korrespondance først fra Filialerne til Hovedkontoret, og i den Tid maa man vente paa Afgjørelsen. Dette kan for Ikke-Skrivekyndige jo foranledige flere Reiser og for Skrivekyndige foranledige et uforsømt Ophold i Forretningerne. Og ærede Medlemmer ville bemærke, hvor ubetydelig den Forskjel er i Lønninger, som der her er Tale om. Saaledes som det af Folkethinget vedtagne Forslag lyder, vil Udgiften til Sager være 2,000 Kr. mindre end det, som Regjeringens oprindelige Lovforslag forlangte, og det, Regjeringens oprindelig havde forlangt, var 1,600 Kr. mere end det, der gives i Diebliffet til vedkommende Amtsforvalter. Det har forekommet Udvalgets Flertal at være saa ubetydeligt, at Befolkningen vel kunde fordrø, at dens Interesser ikke bleve tilfidsatte for en saa ringe Besparelse som den her nævnte. Jeg skal i denne Forbindelse endnu gjøre opmærksom paa, at saaledes som Folkethingets Forslag er vedtaget, giver det en mindre Indtægt for Statskassen end den nuværende af 400 Kr. om Aaret, og for denne Pris opfordres vi, som bestandig her have høvdet, at vi ikke ønske disse Amtstuefilialer, til at slaa 3 Amtstuer ihjel. Det, haaber jeg, vil det høie Thing være enigt med Udvalgets Flertal i, at der ikke er nogen Grund til. Foruden dette Hensyn til Befolkningen er der et Hensyn til Statskassen, idet der jo ikke kan forlanges saa stor Raution af disse Amtstuefilialers Bestyrere som af vedkommende Amtsforvaltere, og ihvorvel denne Klasse af Embedsmænd udmærker sig ved lige saa stor Hæderlighed som hele den øvrige danske Embedsstand, kunde det jo dog tænkes, at der kunde komme braadene Kar i wort Land som i alle andre Lande. Et andet Spørgsmaal, som det laa naturligt for Udvalget at beskæftige sig med, da det allerede var fremdraget under Forhandlingerne om Loven af 2den Juli 1870, var, hvorvidt man vil opfordre Regjeringen til at lade nogle af disse Forretninger henlægges til Lødbembsmændene. Udvalgets Flertal turde i saa Henseende efter de saa Oplysninger, man havde, ikke danne sig nogen bestemt Mening om, hvorvidt dette vilde være hensigtsmæssigt, og Udvalgets Flertal var absolut

paa det Nene med, at man maatte have fra den høie Regjering bestemt Forslag i saa Henseende; thi det laa udenfor Udvalgets Rækkevorne at stille positive Forslag i saa Henseende. Flertallets Forslag gaar, som de Herrer ville have set, ud paa at føre Lovforslaget tilbage til det af den ærede Finansminister oprindelig forelagte Forslag, der, som sagt, medfører en Udgift af 1,600 Kr. ud over, hvad Administrationen koster for Diebliffet. Man kunde have ønsket navnlig for Filialbestyrernes Vedkommende noget høiere Lønninger, idet de bestaaende Filialers Bestyrere jo lønnes med 1,800 Kr., nemlig 1,200 Kr. og desuden 600 Kr., forudsat at de ikke have andre Indtægter, f. Ex. som Skovkasserere. Da man imidlertid i Flertallet ønskede helt at komme bort fra Filialbestyrerne, har man ikke villet stille noget Forslag i saa Henseende. Jeg skal tillade mig for min egen Regning at spørge den høitærede Finansminister, om der ikke i de Frustrer, som gaa ud til disse Filialbestyrere, administrativt kunde gives disse en ligefrem Tilbælselse til, hvor de f. Ex. ere Skovkasserere, at lukke Kontoret den Dag, Skovauktioner holdes. Kunde Befolkningen faae at vide gennem samme Avertissement, hvori Skovauktionen anmeldes, at Kontoret er lukket den Dag, tror jeg ikke, at det vilde have nogen videre Gene for den, men det vilde have stor Betydning for Filialbestyreren. Det er nemlig givet, at, naar han skal holde Kontoret aabent hver eneste Dag, maa han enten stadig have en Mand paa Kontoret eller en Mand til at reise ud for sig og holde Auktion. Begge Steder har han Ansvar for Mandens Gjerning; han kan altsaa ikke bruge en hvilken som helst tilfældig Person. Jeg skal derfor tillade mig at spørge den høitærede Finansminister, om ikke en saadan Tilbælselse instruktivt kunde gives vedkommende Filialbestyrere. — Med Hensyn til Mindretallets Stilling skal jeg ikke indlade mig paa nogen Smødegaaelse udover den, som har ligget i de Uttringer, som jeg allerede har fremført. Jeg anbefaler saaledes Flertallets Vædringsforslag til Vedtagelse af det høie Thing.

S. Chr. Hansen: Den væsentligste Grund til, at Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal, er jo de Bestemmelser, der findes i det foreliggende Lovforslag om, at Amtstuerne i Ebeltoft, Ribe og paa Næen, skulle nedlægges. Mindretallet har fundet sig saa meget mere bevoiet til at anbefale Nedlæggelsen af disse Amtstuer, som dette sikkert vilde være i god Overensstemmelse med og en naturlig Konsekvens af tidligere Beslutninger af Lovgivningsmagten. Der maa vel være saa meget større Grund til at nedlægge disse Amtstuer, som de alle høre til de mindste af de Amtstuer, som der har været Tale om at nedlægge. Vi kunne desuden ikke erkende, at Nedlæggelsen af disse Dubletter af Amtstuer,